Untitled Document

Dié aandoenlike Kersverhaal wat deur ‘n leser, Peter Thomas, vir die Bronnie geskryf is, is gegrond op

Peter Thomas

Dis die dag voor Kersfees. Ek en my wederhelf is op pad na die plaaslike ouetehuis. Sedert my pa, wat

Ons hou voor die gebou stil en elkeen haal ‘n groot sak vol geskenke uit die kattebak. Binne gekom

By elke kamer gaan ek in en gee ‘n geskenkie af. Die inwoners is uitgehonger vir geselskap en dis

Oom Nathan en my pa was vriende en ek kuier altyd lekker by hom. Sy oë blink toe ek sy pakkie oo

“Ek hoop dis tjoklits,” sê hy terwyl hy dit vinnig in die laai van sy bedkassie wegbêre. Die ander inwoner

Ek sit nog ‘n rukkie by hom en gesels. Eers gesels ons oor my pa en dan is hy weer op sy gun

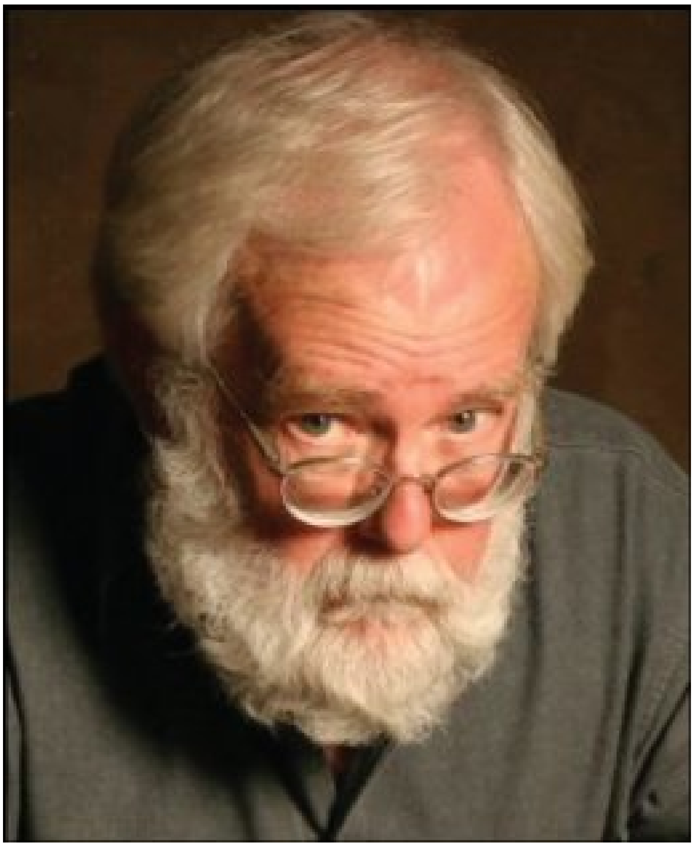

Peter Thomas

Kort daarna is hy opgeroep vir diens. Soos alle verliefdes, het hulle ewige trou aan mekaar gesweer

Namate sy gesondheid verbeter het, het hy begin navraag doen oor enige pos van Beth. Die antwo

Hy is later ontslaan en in Londen aangekom, was hy geskok om te sien dat die buurt waar Beth gew

Ons kuier lekker vir nog ‘n uur of so toe my vrou saggies aan die deur klop en aandui dat ons moet

Ek vra uit oor Tannie Liz se omstandighede. My vrou vertel dat sy in Londen gewoon het en pas ver

Ek voel hoe kry ek hoendervleis en gaan parkeer in die eerste en beste parkeerplek.

“En nou,” vra my vrou, “is daar iets verkeerd?”

“Ek weet nie, maar sê nou net . . .” prewel ek.

“Hoe bedoel jy nou,” vra sy so half opgewonde. Sy kan sien dat iets my geweldig pla.

“Tant Liz en Oom Nathan, kan jy dit nie sien nie? Dink jy dit kan moontlik wees?” Ek is nou heel opgew

“Hoe bedoel jy nou?” Sy snap nog nie wat ek probeer sê nie.

“Dink net, Jonathan en Nathan, Beth en Liz, verloof, oorlog,” rammel ek af.

Sy staar my met groot oë aan, “Dis ongelooflik, maar ek dink jy kan reg wees. Draai om, ons moet

By die ouetehuis aangekom is ek dadelik na Oom Nathan toe en my vrou na Tannie Liz se kamer. C

“Ek dink ons is reg.” My vrou is nou heel opgewonde. “Tannie Liz het haar verloofde Jonathan genoem!
“En Oom Nathan het sy verloofde Beth genoem!” Ek kan my opgewondenheid nie beteuel nie.

“En hier is die finale bewys,” kom dit triomfantelik van my vrou, “Liz het vir my ‘n foto van Jonathan geg

Met bewende hande vat ek die foto by haar, die foto van ‘n jong soldaat, onmiskenbaar Oom Natha
Ons kyk mekaar aan. “Weet jy wat dit beteken?”

Ek voel skoon aangedaan en die trane loop by my vrou se wange af. Sonder om verder te praat dra

“My maggies, is jy alweer hier, ou seun?” glimlag hy ons toe.

“Ja, Oom, kom saam, ek wil Oom aan iemand gaan voorstel.”

Ek help hom uit sy gemakstoel uit. Stadig beweeg ons in die gang af na die aangrensende vleuel va

Die vertrek is versier met die allermooiste versiersels en daar is ‘n groot Kersboom met liggies wat f

Ons stap na haar toe. Sy kyk vraend op van haar hekelwerk.

“Kan ek Tannie aan iemand voorstel?”

“Graag, my kind,” sê sy, “en wie is die meneer?” Sy kyk vir Oom Nathan vraend aan. Dan verstar sy.

Dit lyk of sy ‘n spook gesien het.

“Jonathan?” kom dit huiwerig van haar.

“Beth?” antwoord hy, die ongeloof duidelik in sy stem.

Huiwerig gaan sit hy langs haar. Met ‘n bewerige hand streel hy oor haar wang en neem haar dan in

My wederhelf pluk aan my mou en dui aan dat ons moet spore maak. Net toe ons omdraai sê Tanni

Presies ‘n week later is ons eregaste op die grootste troue wat nog by die ouetehuis plaasgevind het